Баба й дідо,
мама й тато,
одягнувшись, як на свято,
всі по черзі
в школу ходять,
букваря за руку водять!
Так проходять дні за днями
сьомий ранок —
черга мами!...

Хтось кепкує з букваря:
— Вже затямити пора
цю дорогу, щоб самому
йти до школи і додому!

А буквар лишень зітхнув,
мамі жалібно шепнув:
— Я ще літер всіх не знаю,
по складах слова читаю
і не можу ще д о р о г и
скласти сам, без допомоги!